

Blandede Bolsjer

*rablende pendlerprosa
24 sære, sjove eller syrlige krimihistorier
fra 200 til 2500 ord*

Copyright 2011 Dorte Hummelshøj Jakobsen
<http://djskrimiblog.blogspot.com/>

Søde bolsjer

1. Strikkeklubben
2. Grammy
3. Nordens svampe
4. Prinsessen på ærten
5. Brugstyveri
6. Den ny lægeroman
7. Julen er ude
8. Forårsrengøring
9. Hus forbi
10. Te for ti
11. Frakker på udgang
12. Mord for en tusse
13. Julefrokosten

Syrlige bolsjer

14. Blaffer
15. Entreprenøren
16. Afgang
17. Baggårdskatte
18. Dagens nyheder
19. En kop kaffe og et bad
20. En uventet gæst
21. Inde i mørket
22. Den røde sofa
23. På et øjeblik
24. Sandslottet

1. Strikkeklubben

”Åh, din stakkel! Nu igen!” Myrna stikker sin dybe udskæring ned i nærheden af Ernas næse og plumper et par solide stykker sukker i hendes tekop. Imens skynder hun sig at tage et nærmere overblik over det ophovnede øje.

”Nu må du altså sige fra. Du er nødt til at forlade ham. Krisecenter!” Marthas strømpepinde klirrer indigneret i takt med hendes travle tunge.

”Men han var altså så ked af det denne gang. Han lovede ...” pipper Erna. Hun er lige ved at tabe tråden i det komplicerede mønster, hun har gang i. Endnu en fin og dejlig varm vintertrøje til Arnold.

”Han lovede ... Ja, men det gør mænd jo altid, Erna. Men hvornår har man sidst hørt om én, som holdt det!” Myrna er Ernas nærmeste nabo, og som dagens værtinde for strikkeklubben er hun hurtig til at erobre ordet.

Erna tager en slurk af den lidt for søde te. Hvor er de alle sammen søde mod hende. Hun havde ellers været lige ved at opgive strikkeklubben i sommer. Myrna var blevet skilt under stort postyr, og Grethes elsker havde inviteret hende på hemmelig elskovsweekend. Martha havde fået sin brystkræft og Agnethe troede bestemt, hendes mand trak i hendes kjoler, når hun ikke var hjemme.

Og i mellemtiden strikkede Erna på sine indviklede trøjer til Arnold, mens hun forsøgte at indflette et par ord om hans svampetur i skoven.

Men så var hun faldet over en kurvfuld svampe ude i køkkenet og havde brækket armen. Ordene var bare rullet ud over tungen helt af sig selv, da hun fortalte de andre, at det var Arnold, som havde slået hende. Nu glædede hun sig igen til strikkeklubben hver torsdag.

2. Grammy

I det meste af ottende klasse havde vi Mitte Gramstrup til tysk. Grammy var den tynde og nervøse type, et omvandrende skelet med raslende halskæder og armbånd. Og det blev nok ikke bedre af de fire tysktimer med ottende B.

Grammys hår havde været farvet rødt en gang, men det var alt for længe siden. Hun var sådan cardigan-typen, musegrå og lortebrun i mange kombinationer.

”Grammy er legemliggørelsen af den tyske grammatik,” påstod Torsten. Torsten havde røde fregner og stritører, så han havde tidligt indset, at det bedste forsvar var et angreb.

Grammy var sikkert forberedt til punkt og prikke, men på et eller andet tidspunkt mistede hun uvægerligt overblikket. Drengene tegnede talentløse karikaturer af hende på tavlen, de sendte breve til hinanden og skrællede æbler med deres lommeknive midt i hendes forsøg på at stoppe et verbum eller to ind i vores hormonbefængte hjerner. Vi piger sad mest og strikkede; vi var for gamle til at blande os i drengenes barnagtigheder, men vi gad bestemt heller ikke lære tysk.

”Hvor kom vi til?” lød det jævnlige oppe fra katederet, mens armbåndene dansede panisk om de magre arme.

”Wir sollen bollen wollen,” foreslog Preben hjælpsomt. Halvkvalte fnis fra alle de elever, som stadig var vågne.

Hun blev lyserød i kinderne, men ellers lod hun sig aldrig mærke med det, hvis hun da overhovedet forstod, at hele klassen gjorde grin med hende.

*****

”Mittes mand er død!” Lisa hviskede sin besked, så højt hun turde, mens hun stormede ind i klassen tre sekunder foran Grammy.

”Mitte hvem?” Vi gloede forvirrede på hinanden, før tåren faldt.

En sortklædt, afdæmpet Grammy kom ind med sine falmede tyskbøger under armen. Hun satte sig på stolen, og i en underlig, pinlig stilhed terpede vi for en gangs skyld verber og gloser efter bedste evne.

”Det var vist noget med hjertet,” oplyste Birgitte i frikvarteret.

”Ja, han var da i hvert fald langt over fyrre!” Lisas forældre plejede at spille bridge med Grammy og hendes mand, og Birgitte skulle bare ikke komme her og vide bedst.

Et par dage var vi nogenlunde søde, og Jane lagde røde æbler til Grammy på katederet, men vores medfølelse strakte ikke længere end til vinterferien, som begyndte en uge efter.

*****

”Grammy er blevet klippet. Sel!”

Jo, sandelig. Tjavserne var blevet til en rigtig frisure som lyste i et rødbrunt skær.

Forvandlingen skete ikke fra den ene dag til den anden, men i løbet af foråret dukkede en helt ny Grammy op. Hun tog et par kilo på og skiftede lige så stille stil. En dag mødte hun op i cowboybukser, og midt i timen gav hun Torsten en regulær skideballe, fordi han sendte en papirflyver op gennem klasseværelset fra bagerste række.

Vi så målløse til og vidste ikke helt, hvordan vi skulle forholde os til vores nye tysklærer. Forvandlingen varede heller ikke mere end et par måneder, så kom politiet ind i klassen og hentede hende, lige midt i at vi var ved at bøje ”sterben”.

13. Julefrokosten

Ernas svampestuvning (afprøves på eget ansvar)

500 g. rensede, blandede svampe

20 gram smør

1 spsk. mel

1,5 dl. fløde

1,5 dl. bouillon

1 spsk. citronsaft

salt, peber

Opskriften foreslog markchampignon, kantareller eller rørhatte, men Erna Kickinbottom var lige i humør til at eksperimentere lidt. Hun var begyndt at opdage, hvor morsomt det kunne være at improvisere. Hun skar svampe og snittede og stegte i det dyre smør, så sveden sprang frem under armene.

Hun var næsten klar til julefrokosten i aften. Som sædvanlig medbragte hver af deltagerne en ret, og Erna var stolt af sin svampestuvning. Hun ville lave portionsanretninger på ristet brød, så kunne hun servere retten på de smukke, blå juleplatter. Hun havde omhyggeligt udvalgt årstal, der ville sige gæsterne noget. Marthas kobberbryllup, Grethes barnebarn, Agnetes runde fødselsdag og Myrnas skilsmisse. Hendes mors broderede servietter knejsede i knivskarpe folder over assietterne, og hvert et øjeblik var tilrettelagt, så strikkeklubben ville få noget at tale om langt ind i det nye år.

Lørdag aften

Med en tøsæt latter hævdede Erna sit glas og knaldede det sammen med Myrnas, så iskolde dråber af Arnolds hjemmelavede kryddersnaps sprøjtede ned mellem hendes strittende forlygter. Myrna skreg hysterisk og slog omkring sig med stofservietten, men Erna kunne godt se, at hun nød al balladen.

Gennem slørede øjne lagde hun mærke til, at juleplatterne ikke stod helt efter planen. Agnethe havde fået Myrnas, og den store portion, hun havde stillet til side til Arnold ude i køkkenet? Det var vist den, der stod foran hende selv. Men formerne betød vist ikke så meget længere, og hendes små overraskelser så ud til at virke perfekt. Agnetes stripdans i sin mands nåletribede jakkesæt havde de i hvert fald aldrig set før.

Og frokosten måtte også siges at være uovertruffen. Grethe og Martha lå allerede og vred sig nede på ryaen. ”Hvad søren, er I to krøbet under bo... bohordet,” fnisede Erna.

”Myrna, hvis man prikker en sikkerhedsnål i dine balloner, stiger du så ...” begyndte hun, samtidig med at hun gled sidelæns ned af stolen. Hendes hjerte hamrede, og hun svedte som en gris. Mens den første bølge af mavesyre banede sig vej op gennem spiserøret stod det hende pludselig klart. Snapsen. Arnold havde vist også improviseret lidt med snapsen i år.